

Stort set synes vi, at der er mange positive aspekter i regeringens redegørelse til Folketinget om forebyggelse.

Bruno Jerup (EL):

Det er godt, at Folketinget får en samlet redegørelse om regeringens forebyggelsespolitik.

Enhedslisten er enig med regeringen i, at forebyggelse handler om at skaffe det enkelte menneske bedst mulige livsbetingelser set over en meget bred flade, og det involverer selvfølgelig mange ministres ressortområder.

Redegørelsen rummer både noget godt, noget skidt og noget hverken-eller. Lovprisning af det gode vil jeg i denne sammenhæng overlade til regeringspartierne, og det tror jeg sådan set heller ikke ministeren lader sig støde af.

Ét af de store problemer i forebyggelsespolitikken er, at der findes en række gråzoner, som reelt er uden sundhedsmæssig kontrol. F.eks. findes der en omfattende gråzone mellem kosmetiske produkter og medicinske præparater. Det har Enhedslisten ved adskillige lejligheder påpeget over for ministeren, og det er et problem, som skal løses. Definitionen af et medicinsk præparat skal holdes i meget stramme tøjler, så alle produkter, der ligger inden for den definition, skal betragtes som medicinske præparater og godkendes som sådan.

Det samme gråzoneproblem ser vi f.eks. inden for kostområdet. Der er så mange penge at tjene på disse gråzoneprodukter, at forbrugerne reelt er fuldstændig ladt i stikken over for en meget aggressiv markedsføring. Det har vi set i diskussionen om Skin Cap for at nævne et eksempel.

Vi undrer os også over, at ministeren ikke i langt højere grad fokuserer på de miljømæssige forhold. Luftforureningen på grund af den stigende biltrafik betyder, at mange mennesker finder luftforureningen udendørs ubehagelig, og for astmatikere er den direkte farlig. Det er nødvendigt med initiativer på dette område. Man kunne bl.a. begrænse biltrafikken, gøre den kollektive trafik bedre og billigere i storbyerne og begrænse pendlingen.

Vi må naturligvis kræve rent drikkevand. Det vand, vi drikker og vasker os i, har selvfølgelig stor betydning for vores sundhed, og det er et spørgsmål, som desværre ikke tages alvorligt nok. Der er bestemt ikke brug for halve eller kvarte løsninger. Vi håber meget, at der ikke går 5 eller 10 år, før et flertal i Folketinget

erkender det, selv om vi frygter det med den seneste udvikling på vandmiljøområdet.

Mange andre miljøfaktorer har betydning for vores sundhed. Det er ikke ligegyldigt, hvad rengøringsmidler er lavet af, hvad man putter i kosmetik og toiletartikler, eller hvad tøjet er lavet af.

De bygninger, vi opholder os i, hvad enten det er vores bolig, arbejdsplads eller forskellige institutioner, har også betydning for vores sundhed. De skal være varme og tætte, men de skal også være lavet af materialer, der ikke skader helbredet, og de skal ikke mindst vedligeholdes løbende. Svampeskandalerne på en række af folkeskolerne er et godt eksempel på, at de fysiske rammer kan true sundheden.

Ministeren lægger op til mange gode initiativer på fødevarerområdet. Danskerne skal stimuleres til bedre kostvaner. Men der er stort set ingen konkrete initiativer, når det drejer sig om at sikre, at de produkter, den sunde kost skal sammensættes af, virkelig er sunde. Hvad hjælper det at spise en mager og grovere kost, hvis det magre kød indeholder medicinrester, og hvis frugt og grøntsager er fulde af rester af sprøjtegifte, eller hvis maden er emballeret i plastprodukter, der er gode til at forlænge madens holdbarhed, men som samtidig afgiver giftstoffer til maden? Det optimale er selvfølgelig at få omlagt landbruget, så de fødevarer, vi skal spise, er produceret økologisk.

Gode spisevaner grundlægges i barneårene. På trods af dette findes der næsten ingen bespisning i de danske daginstitutioner og skoler. Samfundet har en enestående chance for at påvirke børns spisevaner netop ved at give dem sund og alsidig kost. Samtidig vil det formentlig også højne børnenes koncentration i indlæringsituationer, og det vil styrke oplevelsen af måltidet som et vigtigt socialt samlingspunkt. Når man kigger på skoleskemaerne og ser, hvor lidt tid, der er sat af til at spise, ofte kun 10-15 minutter, så forstår man, hvorfor den mad, man spiser i skolen, er så pauver.

Arbejdstilsynet har gang på gang påvist, at ikke kun de fysiske forhold har betydning for trivsel på arbejdspladsen.

Opskruet arbejdstempo, nedsat sikkerhed og daglig stressbelastning truer sundheden. Der er altså god grund til at kigge på, hvordan man kan forbedre arbejdsmiljøet på alle punkter. Gevinsterne er mange: Gladere og sundere medarbejdere, højere serviceniveau og flere i arbejde.